

Nie sposób jest przyjąć, że wskazany przez ustawodawcę cel został osiągnięty, skoro roczna wartość świadczenia wychowawczego, które byłoby skarżącej przyznane na pierwsze dziecko - gdyby nie przekroczenie kryterium dochodowego miesięcznie o 39,16 zł - wyniosłaby 6.000 zł, a zatem pozwoliłaby w wysokim stopniu zaspokoić najistotniejsze potrzeby dziecka. Nieznaczne przekroczenie kryterium dochodowego, w wysokości nie mającej dla budżetu 3-osobowej rodziny znaczącej wartości nabywczej, przekreśla w tym przypadku całkowicie cel ustawy, jakim jest częściowe pokrycie przez państwo wydatków związanych z wychowywaniem dziecka, w tym z opieką nad nim i zaspokojeniem jego potrzeb życiowych – stwierdził WSA w Gdańsku w wyroku z dnia 6 czerwca 2019 roku, sygn. akt: III SA/Gd 158/19.

Jak wynika z art. 2 pkt 2 ustawy o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci, dla ustalenia wysokości dochodu istotne są dochody uzyskane w roku kalendarzowym poprzedzającym okres, na jaki ustalane jest prawo do świadczenia wychowawczego.

Kwota 39,16 zł, która odpowiada przekroczeniu kryterium dochodowego, stanowi niespełna 4,9% tego kryterium, a zatem jest nieznaczna, zaś rzeczywista wartość nabywcza tej kwoty jest niewielka w porównaniu z miesięcznymi kosztami wychowania dziecka. Przekroczenie kryterium dochodowego o taką właśnie wartość pozbawiło natomiast skarżącą możliwości uzyskania materialnej pomocy Państwa w wychowaniu dziecka w wysokości ponad 12-krotności wartości tego przekroczenia co miesiąc. Koszty zaspokojenia potrzeb życiowych dzieci - a takiemu celowi m.in. ma służyć świadczenie wychowawcze - są znaczne.

Innymi słowy sytuacji, w której nieznaczne przekroczenie kryterium dochodowego - arbitralnie i sztywno ustalonego przez ustawodawcę - uniemożliwia rodzinie nabycie prawa do pomocy Państwa, mającej na celu pokrycie znaczącej części wydatków związanych z wychowaniem dziecka, nie da się pogodzić ani z celem ustawy, ani z konstytucyjną zasadą sprawiedliwości społecznej.

Reasumując należy stwierdzić, że przepis art. 5 ust. 3 ustawy musi być interpretowany w ten sposób, że przekroczenie określonego w nim kryterium dochodowego o kwotę pozbawioną z punktu widzenia kosztów wychowania dzieci jakiegokolwiek ekonomicznego znaczenia nie stoi na przeszkodzie przyznaniu świadczenia wychowawczego na pierwsze dziecko na podstawie powołanego przepisu. Odmowa przyznania świadczenia wychowawczego w takim przypadku pozostawałaby bowiem w rażącej sprzeczności zarówno z celem ustawy, jak i z urzeczywistnianymi przez Rzeczpospolitą Polską, zgodnie z art. 2 Konstytucji RP, zasadami sprawiedliwości społecznej.